

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 003388 13 Кж 3
Бања Лука, 17.01.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Ф. А. због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката В. Л. из З., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 003388 12 К од 14.12.2012. године, у сједници вијећа одржаној дана 17.01.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Ф. А. изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 003388 12 К од 14.12.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 003388 12 К од 14.12.2012. године, оптуженом Ф. А. одређен је присилни смјештај у здравственој установи – Клиници у С. у трајању од 6 (шест) мјесеци, а након изрицања пресуде којом је утврђено да је у стању неурачунљивости починио противправно дјело тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 49/03, са измјенама - у даљем тексту: КЗ РС).

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавила бранилац оптуженог, адвокат В. Л. из Б., због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и предмет врати Окружном суду у Бијељини на поновни поступак.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, а и по службеној дужности да ли је на штету оптуженог повређен Кривични закон, у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС) и сходној примјени одредбе члана 338. истог Закона, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Неосновано се у жалби браниоца истиче да је побијано рјешење захваћено битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС на начин што образложење истог не садржи разлоге због којих је оптуженом одређен присилни смјештај. Исто тако у жалби се истиче да се вјештак форензички психијатар изјаснио да је након извршења противправног дјела, стање болести код оптуженог у фази реемисије и да у овој фази оптужени није опасан по околину, због чега бранилац сматра да пуштањем на слободу оптуженог у овој фази болести, не би резултирало претњом нарушавања јавног реда и мира, па с тим у вези, да нема ни законских услова из члана 383. став 1. ЗКП РС, на основу којих би се оптуженом одредио присилни смјештај.

Наиме, одредба члана 383. став 3. ЗКП РС, прописује да ако суд након спроведеног главног претреса утврди да је оптужени учинио противправно дјело у стању неурачунљивости, донијеће пресуду којом се утврђује да је оптужени учинио противправно дјело у стању неурачунљивости и посебним рјешењем ће му се привремено одредити присилни смјештај у здравственој установи у трајању од шест мјесеци. Дакле, ради се о императивној норми, па је у конкретном случају, Окружни суд у Бијељини након што је донио пресуду којом је утврдио да је оптужени Ф. А. учинио противправно дјело – тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 1. КЗ РС у стању неурачунљивости, правилно поступио када је донио рјешење којим је оптуженом одредио присилни смјештај у здравственој установи – Клиници у С. у трајању од шест мјесеци.

Из наведених разлога жалбу браниоца оптуженог је ваљало одбити као неосновану, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић